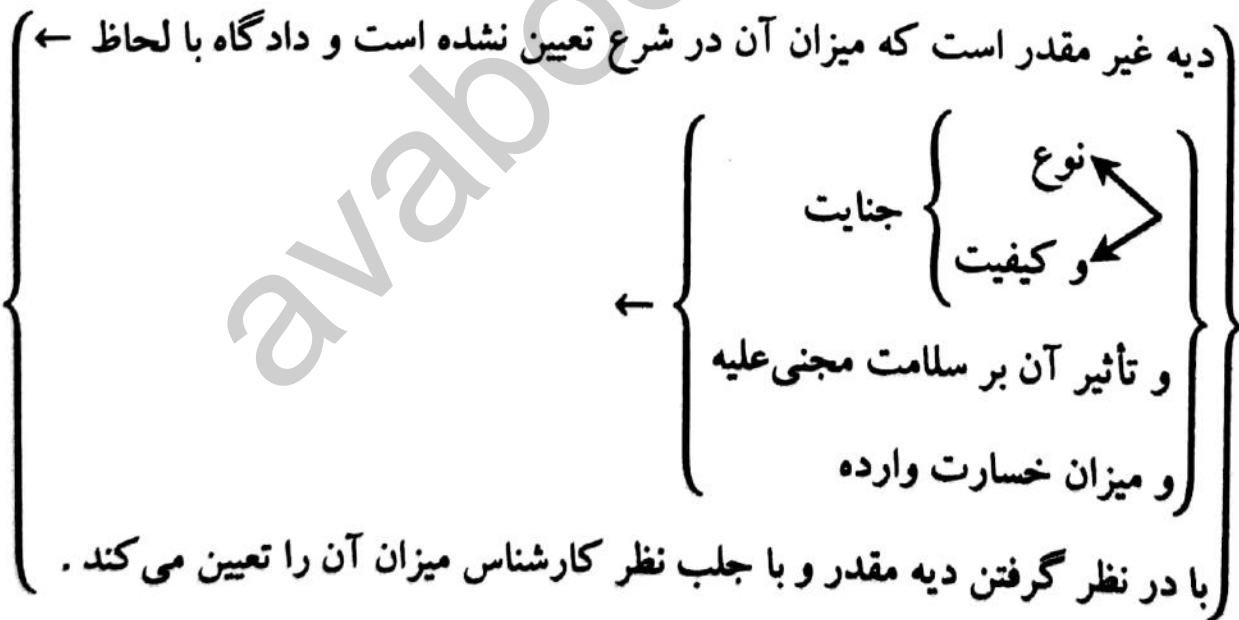
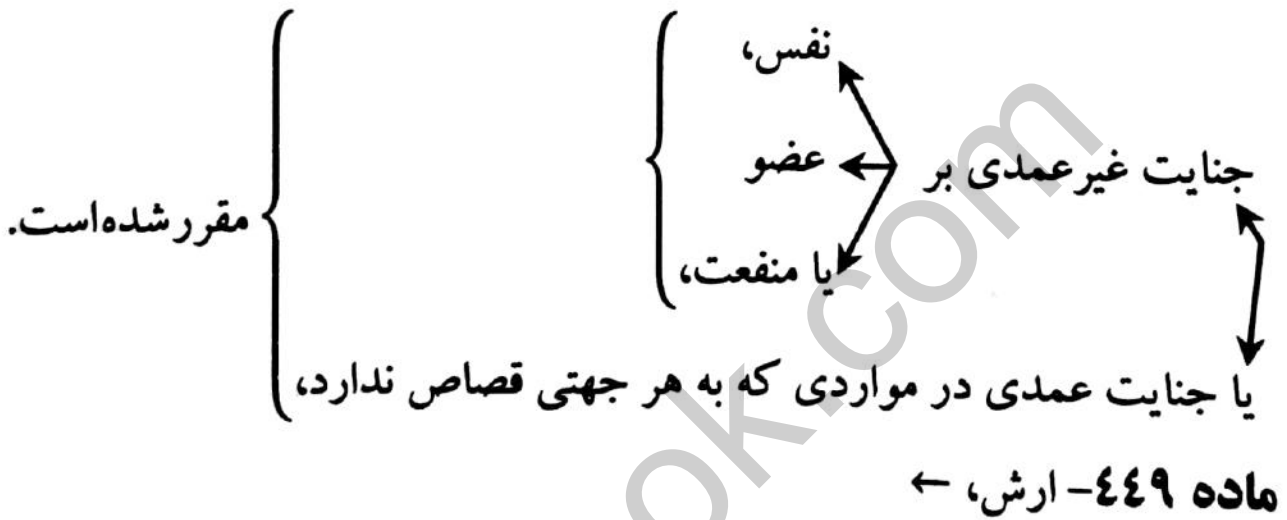

کتاب چهارم - دیات

بخش اول - مواد عمومی

فصل اول - تعریف دیه و موارد آن

ماده ۴۴۸ - دیه مقدر، مال معینی است که در شرع مقدس به سبب ←

مقررات دیه مقدر در موارد ارش نیز جریان دارد مگر این که در این قانون ترتیب دیگری مقرر شود.

تبصره ۵- هرگاه کسی $\left\{ \begin{array}{l} \text{چشم} \\ \text{و پلک} \end{array} \right.$ را یک جا از بین ببرد، ← هر یک ديه جداگانه دارد.

ماده ۵۹۱-

$\left\{ \begin{array}{l} \text{شکافتن هر يك از پلك‌هاى بالا،} \\ \text{و شكافتن هر يك از پلك‌هاى پايين،} \end{array} \right.$ ← موجب يك ششم ديه است.

مبحث سوم- ديه بينى

ماده ۵۹۲- $\left\{ \begin{array}{l} \text{قطع كردن} \\ \text{و يا از بين بردن} \end{array} \right.$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{تمام بينى} \\ \text{يا نرمه‌اى كه پايين استخوان بينى است} \end{array} \right.$ ←

دیه کامل دارد.

از بين بردن تمام نرمه با $\left\{ \begin{array}{l} \text{تمام} \\ \text{يا مقدارى از} \end{array} \right.$ استخوان بينى در صورتى كه در يك دفعه باشد، ← موجب ديه كامل است

نرمه بينى در يك دفعه $\left\{ \begin{array}{l} \text{تمام} \\ \text{يا مقدارى از} \end{array} \right.$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{استخوان بينى در دفعه ديگر} \\ \text{از بين برود،} \end{array} \right.$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{لكن اگر} \\ \text{و} \end{array} \right.$

محکوم { به حبس از سه ماه تا یک سال
و جزای نقدی از یک میلیون و پانصد هزار ریال تا شش میلیون ریال
و تا (۷۴) ضربه شلاق
یا به یک یا دو مجازات مذکور

خواهند شد:

عمومی { عفت
(و اخلاق) ← { نوشته،
یا طرح،
گراور،
نقاشی،
تصاویر،
مطبوعات،
اعلانات،
علایم،
فیلم،
نوار سینما
و یا به طور کلی هر چیز که

را جریحه دار نماید ←

مرتکب { به حبس از دو ماه تا شش ماه
(و پرداخت دیه در صورت مطالبه از ناحیه مصدوم) محکوم خواهد شد.

ماده ۷۱۷- هر گاه یکی از جهات مذکور در ماده (۷۱۴) موجب صدمه بدنی

شود مرتکب { به حبس از یک تا پنج ماه
(و پرداخت دیه در صورت مطالبه از ناحیه مصدوم) محکوم می شود.

ماده ۷۱۸- در مورد مواد فوق هر گاه { راننده
(یا متصدی) وسایل موتوری در موقع وقوع جرم ←

{ مست بوده یا پروانه نداشته
یا زیادتر از سرعت مقرر حرکت می کرده است
یا آن که دستگاه موتوری را با وجود نقص و عیب مکانیکی مؤثر در تصادف به کار انداخته
یا در محل هایی که برای عبور پیاده رو علامت مخصوص گذارده شده است، مراعات لازم ننماید
و یا از محل هایی که عبور از آن ممنوع گردیده است رانندگی نموده،
به بیش از دو سوم حداکثر مجازات مذکور در مواد فوق محکوم خواهد شد .
دادگاه می تواند علاوه بر مجازات فوق مرتکب را برای مدت یک تا پنج سال
از حق { رانندگی
(یا تصدی) وسایل موتوری محروم نماید .

تبصره ۵- اعمال مجازات موضوع مواد (۷۱۴) و (۷۱۸) این قانون از شمول بند

(۱) ماده (۳) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد

معین مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی مستثنی می باشد.